

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie ze skargi B. L.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w O. z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. I C (...),
w sprawie z powództwa B. L.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuraturze Okręgowej w O.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 lipca 2020 r.,
zażalenia powódki
na postanowienie Sądu Okręgowego w O.
z dnia 22 listopada 2019 r., sygn. akt I WSC [...] (I C (...)),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w O. postanowieniem z dnia 22 listopada 2019 r. odrzucił skargę powódki B. L. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 24 stycznia 2018 r. jako wniesioną z uchybieniem

obowiązku zastępstwa strony przez adwokata lub radcę prawnego przed Sądem Najwyższym.

Powódka mimo otrzymanego pouczenia o konieczności sporządzenia zażalenia przez pełnomocnika zawodowego, osobiście zaskarżyła powyższe postanowienie, wnosząc o jego uchylenie. Wniosła także o przyznanie pełnomocnika z urzędu do sporządzenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Wskazała w sposób ogólny na wyrządzenie szkody i brak możliwości zaskarżenia prawomocnego wyroku, czyniąc ponadto uwagi pozajurydyczne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W przypadku, gdy skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia odrzuci sąd pierwszej instancji, na jego postanowienie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 1 k.p.c.). Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych i dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Ustanowiony w tym przepisie przymus adwokacko-radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądowego oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia. Zażalenie złożone z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. należy kwalifikować jako niedopuszczalne, a istniejące w tym zakresie uchybienie ma charakter nieusuwalny, w związku z czym zażalenie dotknięte takim brakiem podlega odrzuceniu bez wzywania skarżącej do jego uzupełnienia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Na marginesie należy zauważyć, że przedmiotem niniejszego postępowania jest ocena zażalenia, więc wniosek o przyznanie pełnomocnika z urzędu do sporządzenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie podlega rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy w tym postępowaniu.

